

RAZMATRANJE ZA 25. VELJAČE 2017.

Tema:

„Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1, 38)

Pjesma: Djevice nevina

*Djevice nevina, Majčice draga,
Pogledaj ovaj nevoljni svijet.
Koj te zaziva, Majčice draga,
I moli za tvoj zagovor svet.*

Uvodna misao:

Djevice nevina, Majčice draga, budi pozdravljena od nas Služavki tvoga Sina u ovaj čas po cijelom svijetu. Budi pozdravljena u svim svojim svetištima, svim crkvama, kapelicama, samostanima i obiteljskim kućama. Budi pozdravljena na svakom mjestu gdje te tvoj vjerni narod štuje kao dragu Majku i moli za tvoj zagovor svet.

Sv. Mala Terezija u svojoj molitvi posvećenoj tebi, Marijo, zapisala je: „Majko, želim pjevati zato što te ljubim i zato što se na tvoje ime toliko raduje moje srce. Razmišljajući o tvojoj veličini, moja se duše smete. Kada te gledam obavijenu slavom koja nadilazi sjaj blaženika, ne usuđujem vjerovati da sam tvoja kći te obaram oči pred tobom... Kada te gledam ushićenu, uranjam u tvoje srce i otkrivam bezdane tvoje ljubavi. Kraljice moga srca, draga Majko, želim te uvijek slijediti i dan za danom živjeti s tobom.“

Neka nam ova molitva sv. Terezije bude poticaj kako bi i mi u ovome razmatranju više uronile u dubine tvoga svetog bića u kojem je od vječnosti pripravljeno mjesto za utjelovljenje Sina Božjega.

Pjesma:

*Ah ne oglušni se, uslišaj Djevo,
Ponizne molbe, smjerni nam glas.
Zaštiti bijedne grješnike evo,
Što pomoć ištu u ovaj čas.*

Razmatranje:

Anđeo joj reče: „Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.“ Nato će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanom, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!" Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otiđe od nje (Lk 1,29-38).

U poruci koju je anđeo Gabrijel saopćio Djevici Mariji otkrio joj je veličinu koju je Bog od vječnosti pripremio za nju. Ona je razumjela tu poruku, svjesna da ljudsko stvorenje duguje svome Stvoritelju bezgraničnu podložnost i ovisnost. Od roditelja, sv. Ane i sv. Joakima, koji su dan i noć prinosili svoje molitve u hramu, poučena je priznavati Božju svemoć i oslušivati Božju volju u svome životu. Zato u trenutku navještaja Utjelovljenja Sina Božjega, iako prestrašena, spremno je odgovorila: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi“ (Lk 1,38).

U riječima „Evo službenice Gospodnje“ Marija je potvrdila da je na raspolaganju Božjoj volji, spremna, kao ponizna službenica, izvršiti, u suradnji s njim, ono što joj povjerava, i ostati trajno u tome stavu. „Uzvišenost majčinske dužnosti koja joj je povjerena neće ju spriječiti da ostane službenica, da ostane na raspolaganju u svemu što Gospodin htjedne. Od tada će staviti još više ljubavi u zadaću koju joj je Gospodin u ljubavi pokazao. Od tog trenutka Marija će se sniziti još više pred božanskom Svemoćnošću i prepustiti Mu vodstvo svoga života.“ Marija se prikazala Bogu i kao žrtva poslušnosti „u kojoj se događa najveća odluka ljudske slobode“. Po toj njezinoj poslušnosti „Riječ je ušla u nju i postala plodna u njoj“.

Nakon što je Marija prihvatila poruke „Anđeo otiđe od nje“ (Lk 1,38). S odlaskom anđela od ponizne službenice Gospodnje, u njezinu se biću pokreće novi život. „Ostaje sama s nalogom koji nadilazi svako ljudsko umijeće. Marija mora dalje ići putom koji je vodi kroz mnoge tmine – počevši s Josipovim strahom zbog njezine trudnoće pa sve do noći križa. Kako se često Marija u tim situacijama iznutra vraćala času kada joj je govorio Božji anđeo, koliko je puta iznova slušala pozdrav 'Raduj se, milosti puna!', utješnu riječ 'Ne boj se!' Anđeo odlazi, poslanje ostaje, a s njime sazrijeva i duboka blizina s Bogom, nutarnje gledanje i dodirivanje njegove blizine.“

Uranjajući duhom u ovaj događaj, zadivljene smo Božjim planom spasenja svijeta u koji će k sebi za suradnicu uzeti jednu skromnu i poniznu službenicu – Djevicu Mariju. Zadivljene smo Marijinom duhovnom veličinom, stanjem milosti u kojemu je mogla spremno prihvatiti Božju volju i tako postati Majka Sina Božjega, kojega su iščekivali vjekovi.

Preselimo se duhom u Marijinu kuću u Nazaret. Budimo uz Mariju Majku, pod čijim je srcem zakucalo srce Božje Riječi, i dopustimo da nas Marija pouči kako ćemo biti prave službenice, služavke Gospodnje. Molimo je da dušu i srce svake Služavke Maloga Isusa krase ljepota njezine duše. Neka svaku Služavku Maloga Isusa krase kreposti poniznosti, poslušnosti i predanja, kojima je bilo prožeto njezino od Boga odabrano biće. Po tim divnim Božjim darovima Bog će izvoditi u nama i po nama svoja djela u ovome svijetu u koji nas je pozvao da mu budemo suradnice i služavke.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Ljubljena Djevice, ti srećo naša,
Gdje put je pravi vodi nas vijek.
Molba nek sveta tvoja donaša,
Blagoslov svima, bolnima lijek.*

Poticaji na štovanje Blažene Djevice Marije sluge Božjega Josipa Stadlera

U znakovitom pismu za promišljanje o duhovnosti naše Družbe Utemeljitelj upoznaje sestre u kojemu je otajstvu nastala Kongregacija službenica Maloga Isusa i koju ulogu u tome otajstvu ima Blažena Djevica Marija. Pismo je upućeno Predragoj Kongregaciji službenica Maloga Isusa u Betlehemu u Sarajevu na dan 25/3, a to je prvi dan Isusova života u prečistoj utrobi presretne bl. Djevice Marije Bogorodice. U tome pismu Utemeljitelj nastavlja svoju pouku sestrama: *Imajući na pameti jedno od najvećih otajstava naše svete vjere, pri kom je Otac nebeski odabrao bl. Djevicu Mariju za Majku Sina svoga, koga je ona začela po Duhu Svetom, a uslijed kojega je utjelovljeni Sin Božji Isus Krist na slavu svoga Oca i na spasenje naše ovisan postao o Mariji Majci svojoj: nastala je Predraga Kongregacija maloga Isusa, da njezine službenice uvijek razmišljaju o tom velikom otajstvu, kada je čovjekom postao Sin Božji (25/3), kada se rodio (25/12) i kada se svemu svijetu objavio (6/1), ter ovisan bio o svojoj Majci kroz trideset godina, tako da je njoj sve svoje godine posvetio, a cijelom svijetu 3 i pol godine; ali valja znati, da je Gospodin Isus i time, što je kroz 30 godina ovisio o Majci Mariji više učinio na slavu svoga Oca nebeskoga i za spasenje roda ljudskoga, nego li da je kroz to vrijeme išao po svem svijetu čudesa tvoreći i riječ Božju naviještajući; jer je tako bila volja Božja.*

Da tu neiskazanu ovisnost Isusovu o Mariji poštuju i nasljeđuju, pametno običaju službenice maloga Isusa svaka pred svoje ime staviti: M, to jest Marija. I tako je svaka službenica maloga Isusa prava ropkinja Isusova u Mariji, kojoj vazda dužnost na srcu leži, da svom dušom i svim životom svojim ljubi maloga Isusa moleć Mariju, da joj tu ljubav od svoga Sina isposluje. Valja često govoriti malomu Isusu: Što si Ti manji to si meni draži, jer si se upravo tako htio u štali na slami roditi, da Te ljubim. O sretna slamo, na kojoj ležaše Mali Isus! Ljepša si i od ruža i ljiljana, koja te rodi zemlja? Ne daješ ti časovita ognja, da zapaljena časom planeš pa da te nestane; nego zapaljena ognjem onoga, koji na tebi leži, pružaš vječni žar, kojega ne mogu rijeke voda utrnuti: na toliko razgaraš u srcima oganj ljubavi. O, ognju koji uvijek goriš, užezi i mene, Oj pelenice, oj živinice, dište parom, da ne zebe svega svijeta Bog!

Kratka šutnja...

Otpjev: *Zdravo Marijo, milosti puna, Majko Isusa Krista...*

Svjedočanstva pokojnih sestara Služavki Maloga Isusa o štovanju Blažene Djevice Marije

S. M. Domitila Ivić (+1906.) kao zavjetovana sestra živjela je Družbi samo godinu dana. U toj se godini svoga redovničkog života predala posebno Gospi s molbom da joj dadne neki križ, samo njoj poznat. Njezin ju je Zaručnik u toj godini posvećenog života iskušao kao zlato u vatri, a ona je s njegovom Majkom radosno nosila svoj križ koji je bio poznat samo njezinoj Majci Mariji. Gospa ju je brzo dovela svome Sinu, kako je ona to i željela.

S. M. Adolarata Martinko (+1906.) u Družbi je živjela kratko vrijeme. Tadašnja časna majka s. Izidora Pavičić kazala je za s. Adoloratu da je bila slična sv. Maloj Tereziji. Gospodin je došao brzo po svoju zaručnicu Adolaratu, koja je posebno štovala njegovu Majku – Žalosnu Gospu. Gospa joj je udijelila posebnu milost da ju je na smrtnom času posjetio otac Utemeljitelj, a ona nije mogla izreći svoju sreću što je Isus ljubi. Zaželjela je da u nazočnosti Utemeljitelja svi zajedno zapjevaju pjesmu Gospi, koju su posebno štovali ona i sam Utemeljitelj: *Stala Majka...* Svi su je pjevali, a s. Adolorata pošla je u susret svojoj Majci, u Nebo.

S. M. Teodora Kovačević (+1922.) ostala je kao djevojčica bez majke. Zato se cijeloga života u svim potrebama utjecala s velikim pouzdanjem Majci Božjoj. Kao zavjetovana sestra živjela je u Družbi godinu dana. U bolesti koja ju je brzo pohodila posebno se utjecala Gospi i pjevala joj svim glasom: „Ah nema bolje Majčice od tebe, slatka Djevice!“ Vjerujemo da je s. Teodora pošla ususret svojoj nebeskoj Majčici s pjesmom, onako kako ju je štovala i kako joj je pjevala za života. A Djevice Marija primila ju je kao pravo svoje dijete. A tko će to učiniti ako ne Majka...

Pjesma: Čuj nas Majko

*Sretan onaj tko te hoće
Svojom zvati Majčicom,
Jer od svake ti ćeš zloće
Zaštitom ga branit svom.*

Pripjev:

*Primi, primi, mila Majko,
Naša srdašca!
To je sve što mogu dati
Tvoja dječica.*

Završna molitva:

Marijo, naša Nebeska Majko, zahvaljujemo ti na ovim milosnim trenutcima duhovnog i molitvenog zajedništva s tobom i tvojim Sinom Isusom. Zahvaljujemo ti na primjeru tvoje

suradnje s Božjom milošću. Zahvaljujemo ti na tvome „Da“ koji je promijenio lice svijeta. Zahvaljujemo ti što se po tvojoj suradnji s Božjom voljom svaka od nas smije zvati „Marija“. Majko Marijo, pomози i nama, svojim službenicama, iz dana u dan potvrđivati svoj „Da“ koji smo obećale tvome Sinu po polaganju sv. zavjeta. Budi nam Posrednica. Ojačaj nas sve na tome putu predanja. Tebi Majko povjeravamo svoj život onako kako nam to predlaže i naš otac Utemeljitelj i kako nas potiču naše pokojne sestre. *Primi, primi, mila Majko, Naša srdašca! To je sve što mogu dati Tvoja dječica. Amen.*

s. Ana Marija Kesten